

3) מסכימה ל-1), אך אינה עומדת על החנאי של הסכמת

הועדים המקומיים.

2) נכונה לפעולות על פי דרישת האמיר, אבל בתנאי ששאר

חברי הועד יסכימו. הרוב היה נגד 2) ואלה הסכימו לעשות נסיון להשיג עזרת המלכים וגוציין נשלח למסרה זו לקהירו.

[9]

28.7.36

גרשון הסכים לנסוע לבררתי אחו הבוקר את דרכי

הפעולה: ישה בלונדון ימים אחדים

30.9.36

חזרתי היום לירושלים למען קבוע עם גרשון חכנית

פעולתו. הוא נוסע מחרתים. הצעתי שבפרסום ישנה בשני פרטים

את חכנית מ.: יגדיל מספר העולים לשנה (במקום 17,000 לשנה

1937 יחז 21,000, וכן גם לשנים הבאות), ובמקום חכנית המגיעה

עד שנה 1950 - תגיע רק עד 1947 (עשר שנים), משני טעמים:

1) להכביר על הכרת המקור,

2) לעורר מלחמה נגד מספר יותר גדול קצת, שיכביר

עוד יותר הגשת התכנית האמתית לוועדת הכתר.

לאחר הפרסום יערוך קמפניה (בכתב ולא באספות מחאה)

נגד התכנית וישתמש בנימוקים הבאים:

א) חכנית זו מגלה שכל ענין הועדה אינו אלא פרס.

שולחים כביכול ועדה לחקור ולהציע - ולמעשה כבר קבע משרד

המושבות קו חדש.

(ב) התכנית סותרת המנדט. במקום זכותנו לשוב ולהקים ביתנו הלאומי דנים אותנו לגיטו ערבי.

(ג) מה שיהיה מובנו של Home = ברור שאין Home לעם אם אינו יכל לחזור אליו. אין לחזור אמנם לחדר תפוס - אבל אין לגדור הדרך לחדרים בלתי תפוסים; כלומר ההגבלה היחידה אשר תחכן - היא גבול יכולת הקליטה הכלכלית.

(ד) הגבלה זו הופכת כל "הבית הלאומי" למרמח-דמים; מיעוט יהודי יהיה נתון לטבח כמו האשורים בעירק או לחיי קלון כמו יהודי תימן.

(ה) הגבלה מלאכותית של העליה היהודית מחייבת עליה ערבית. הגבלה זו לא חשים גבולות לפיתוח הארץ, והידים שידרשו לחקלאות וחרושת ובנין, מכיוון שעליה יהודית לא תוכל לספקן - מן ההכרח שהארצות השכנות יספקו אותן.

הצעתי לג. שיתיעץ בלונדון עם ברל ולואיס בנוגע לדרכי המרטום והפעולה שלאחר כך.